

[Alfred Jensen.]

del af riget, og fordi vi betragter det som en selvfølge, at vi må yde det, der er nødvendigt, for at befolkningen i denne del af vort land kan få en lettere og tryggere tilværelse, end det ellers ville være muligt.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at vi med interesse har set, at der har været ført forhandlinger mellem myndighederne på Færøerne og regeringen, og vi er tilfredse med, at man er nået frem til et resultat, som efter det, der her foreligger, skal sikre en betydelig stærkere og hurtigere udvikling end forudset. Vi er indforstået med, at man giver de garantier, som her er foreslået. Jeg vil nok tro, at skal man veje, hvad der må have første prioritet, bliver det fiskeriet. Men for øvrigt må vi vel ikke se bort fra de andre opgaver, som foreligger.

Om fiskeriet vil jeg gerne sige, at vi naturligvis fra den kommunistiske gruppes side er indforstået med, at man sætter ind for at modernisere den færøske fiskerflåde. Det er i allerhøjeste grad tiltrængt. Jeg vil også tro, at det vil stille fiskeriet på Færøerne i en mere gunstig stilling end hidtil, men vi tror blot ikke, at det er tilstrækkeligt, for de tal, som det ærede medlem hr. Johan Poulsen nævnte, giver jo udtryk for de besværligheder, som det færøske fiskeri er ude for.

Det er også blevet nævnt her, at tolvmilegrænsen, som Island indførte, har generet Færøernes fiskeri og dermed hele den færøske befolkning. I den situation tror vi, som vi tidligere har fremhævet, at der kun er ét at gøre, nemlig at indføre tolvmilegrænsen også for Færøerne. Jeg har naturligvis blikket åbent for, at der kan komme andre vanskeligheder end dem, der udspringer af spørgsmålet om sømilegrænsen — der er således problemet om afsætning af fiskefangsten — men det er klart, at i første række ville tolvmilegrænsen, som Island gennemførte, hvis bestræbelserne var fulgt op fra dansk side også angående Færøerne, have ført til en betydelig lettelse i kårene for det færøske fiskeri, al den stund andre landes fiskere ikke fik adgang til de fiskerigdomme, som findes her. Men selv om vi har den opfattelse af spørgsmålet om tolvmilegrænsen, har vi ikke noget imod, at man giver den foreslåede garanti og der-

med sikrer en udbygning af Færøernes fiskerflåde.

Jeg har noteret mig, at man i forbindelse med denne aftale også har drøftet andre problemer, bl. a. spørgsmålet om en højere folkepension og invalidepension for færinger. Jeg ved ikke, om det ligger i aftalen eller det er en tilfældighed, at spørgsmålet er ført frem i denne forbindelse, men jeg kunne da meget ønske, hvis der ligger mere i aftalen, end man kan læse ud af lovforslaget, at vi fik en redegørelse for, hvad der har været forhandlet, og hvad man er nået frem til. Det letter jo i allerhøjeste grad vurderingen af de problemer, der ligger for, når man kender alt, hvad der er truffet aftale om. Det er vel også et spørgsmål, som vi på et eller andet tidspunkt kan komme til at tage stilling til her i tinget.

Der har også i denne forbindelse været nævnt spørgsmålet om radarstationen Vestmanhavn. Jeg forstår så udmærket, at det har været nævnt. Jeg forstår også udmærket, at det ærede medlem hr. Dupont gjorde opmærksom på, at der på Færøerne var utilfredshed med denne station. Det er, forekommer det mig, et problem, som burde frem til behandling her i tinget, når det har affødt så megen utilfredshed, som tilfældet har været.

Jeg vil ikke tro, at det er nødvendigt for mig her at forklare alt, hvad der har været af folkebevægelser, af strejker, og nu sidst forsøget på at samle en bevægelse på Færøerne for at forhindre, at radarstationen indrettes. Det vil jeg tro at de fleste her kender fra dagspressen. Jeg vil sige om dette, at vi forstår de følelser, man må have på Færøerne, idet man her fører noget nyt ind i færingernes liv og dermed også i Færøernes almindelige stilling. Jeg forstår så udmærket den frygt, man har for, at det vil blive til skade for Færøernes sikkerhed og fremtid.

Dernæst vil jeg tro, man på Færøerne må have den samme opfattelse, som mennesker over den ganske verden har, at installation af radaranlæg, depoter, raketaffyringsramper o. s. v. ikke tjener afspændingen, men tværtimod vil virke øgende på den internationale spænding, da dette dog er et led i de bestræbelser, der gøres for at indkredse Sovjetunionen og den socialistiske verden. Derfor forekommer det mig, at det er rime-